

Tagmeze, ni ĝuos la restoracion "Le bouchon lyonnais", (la liona ŝtopilo).

Posttagmeze, vizitoj, esperante gvidataj.

- La muzeo de la teksaĵoj kaj tiu de la dekoraciartoj.

Ekskluzive dediĉita al la teksaĵoj kaj la modo, **la Muzeo de la Teksaĵoj** arkivas, prezentas kaj restaŭras la juvelojn de la teksa tradicio kaj malfermiĝas al la tutmondaj teksaĵoj. Ĝi ilustras la ĉefajn etapojn de la teksa historio: persaj tapiŝoj, koptaj murtapiŝoj, silkaĵoj hispana, sicila, itala, mezorienta. La sekcio pri kostumoj rememorigas la francajn modojn. Kaj ne forgesu la brodaĵon kaj la punton.

Tre proksime, ŝirmita ekde 1925 en la eks-hotelo Lacroix-Laval, **la muzeo de la dekoraciartoj** estas unu el la maloftaj muzeoj de "etoso" en Francio. La objektoj kaj mebloj prezentitaj, akordiĝas kun la kadro kaj la arkitekturo de tiu tipa hotelo de la klasika epoko.

- La Baziliko "Sankta Martin d'Ainay",
(fino de la XI-a jarcento).

Escepta monumento, sude de Liono, inter Rodano kaj Saono, ĝi estas originala per sia transepto, sia kupolo, sia antaŭpordo ankaŭ sonorilturo, sia lanterno-turo kaj ĉefe, per la duobla kolonaro de la navo, kiu memorigas la paleokristanajn bazilikojn.

Lunde, la 21-an de majo
Vizitoj, esperante gvidataj de SNCF-aj montraĵoj:

- La centro de la Alt-Rapida Trajno,
- La stacidomo "Lyon Guillotière"

Tagmanĝo en la SNCF-a entreprenkonsilia restoracio de la stacidomo "Lyon Mouche".

POSTKONGRESO en LIONO

Liono, ĉefurbo de la departemento Rodano, ankaŭ estas ĉefurbo de la regiono Rodano-Alpoj.

La liona urbaro havas privilegian situacion sine de la rodana valo.

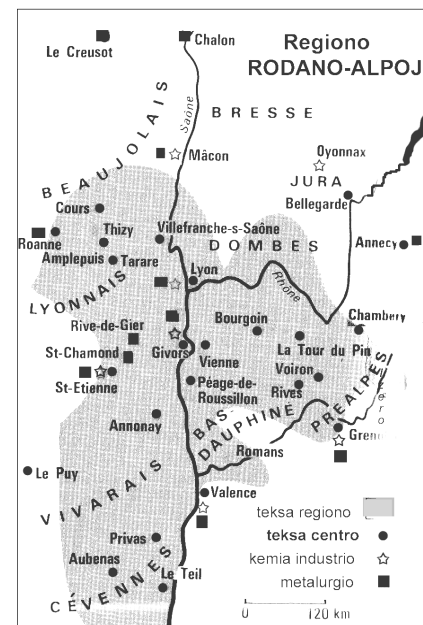
Natura rivero-sulko, ĝi estas randita:

- norde de la boĵoleza regiono,
- okcidente de la lionaj montetoj,
- oriente kaj norde de la izera ebenaĵo.

Vojkruciĝo, Liono ankaŭ estas rivera, fervoja kaj aera krucaĵoj. Tia situo donas al la urbo grandan komercian rolon. Sed Liono restas kultura metropolo: universitatoj, superaj lernejoj sciencaj, eldon-entreprenoj, gazetoj ...ktp, oferas ĉiujn servojn, kiuj karakterizas grandan urbon.

Nuntempe, multnombraj industrioj: kemiaj, metalurgiaj, teksaj, kontribuas al la ekonomia potenco de la urbaro.

Dank'al siaj strukturoj kaj servoj, Liono estas la unua regiona ĉefurbo en Francio.

Sabate, la 19-an de majo

Vojaĝo per Alt-Rapida Trajno:

rapideco 300 km-oj hore.
alveturo: stacidomo "Lyon Part Dieu".

Translokado piede aŭ trame al Hotelo C.I.S.L.

"CISL"
103 Boulevard des USA
69008 Lyon
Tel: +33(0)4 37 90 42 42

Posttagmeze, vizitoj gvidataj de liona esperantisto

- **La "Croix Rousse"** (Rufa Kruco), laborista kvartalo, estas monteto, kie oni laboras, male al "Fourvière", monteto kie oni preĝas.

Tiu kvartalo estis konstruita komence de la XIX-a jarcento sur posedaĵo de religiaj komunumoj. La deklivoj de la Rufa Kruco estis klasitaj kiel "monda kultura heredaĵo de U.N.E.S.C.O." en 1999.

La grandaj niveldiferencoj influis la kurbecon de la stratoj, kiuj laŭiras la kurbojn de nivelo aŭ, fronte al la deklivo, iĝas ŝtuparoj.

La silklaboristoj (les Canuts), vivis en konstruaĵoj speciale elpensitaj por enteni la imponajn teksilojn kaj la novajn teksmaŝinojn eltrovitajn de Jacquard.

En la malnovaj areoj, la mallarĝaj stratoj serpentumas inter la altaj konstruaĵoj, traboritaj per "traboules" (mallarĝaj kondukvojoj inter du stratoj, tra dombloko, por faciligi la piediradon).

La suprenirejo, ĉefa vojo inter Liono kaj la Rufa Kruco, randita per domoj ekde la Mezepoko, konservas, en sia malalta parto, la vizaĝon, kiun ĝi prezentis en la XIX-a jarcento.

Sed, la pli alta parto estas nuntempe, tute renovigita.

- La hejmo "de la Canuts"

Loko de malkovro, plena je la spiritostato de la Rufa Kruco, la hejmo "de la Canuts" (nomo de la lionaj teksistoj), celas al daŭrigi la tradiciojn, la kutimojn kaj la gestojn de la teksistoj, partoprenintaj al la famo de Liono kaj de la silkaĵo en la mondo. La diversaj ekspozicio-ĉambroj eblas sekvi la teknologian evoluon de la teksarto.

La lionaj teksistoj prilaboris fadenojn el silko, sed ankaŭ el oro aŭ arĝento; la hejmo "de la Canuts" estas la deponejo de iliaj sekretoj, viva konservatorio de la teksarto.

En la labirinto de la silkaĵo, oni gvidas la vizitantojn tra la historio de la silko, tiu mirinda fibro, malkovrita antaŭ 7 500 jaroj, kaj sciigita eksterlanden de ĉina princino (Si Ling Ĉi, edzino de la imperiestro Houang-Ti, 2690 jarojn antaŭ JK).

Oni malkovras arojn da antikvaj teksaĵoj kaj pasamentajoj, ilojn de teksistoj ... Oni ankaŭ povas sekvi demonstrojn per manmaŝinoj kaj mekanikaj maŝinoj. Nobla teksaĵo, kun ŝanĝ-brilaj rebriloj, la silko koloriĝas per riĉa paletro, de la plej brilaj koloroj ĝis la plej mildaj paŝteloj.

Printita aŭ manpentrita, ĝi elegante vestas sin per riĉaj desegnoj aŭ artistaj pentraĵoj. Prilaborita, ĝi kunmetas reliefojn kaj kolorojn por krei la plej belajn teksaĵojn en la mondo.

Rigardante al la estonto, al la alta kudrarto kaj al la artistikaj ellaboradoj, la silkaĵo eniras, kviete, en la trian jarmilon.

- KoToPo

Vespere, je la 19-a, vi eniros KoToPo-n, la faman multkulturan ejon, kie vi manĝos kaj travivos viglan finvesperon.

KoToPo estas loko, kie oni povas aŭskulti prelegojn, partopreni debatojn, spekti spektaklojn, viziti ekspoziciojn aŭ simple sidi en la trinkejo kaj diskuti kun amikoj. Ĉiuj el tiuj diversaj eblecoj havas komunan econ: malfermon al la aliaj kulturoj. En KoToPo, oni povas trovi informojn, ne nur priesperantajn, sed pri plej diversaj lingvoj. La skipo de KoToPo, ofte internacia, mem helpas krei tiun multkulturan etoson.

Dimanĉe, la 20-an de majo

Matene, gvidataj de liona esperantisto, vi vizitos la malnovan urbon. La malnova Liono estis, jam en 1964, la unua protektita kvartalo en Francio. Ĝi estas unu el la plej vastaj renesancaj tutaĵoj kaj estas klasita en la monda kultura heredaĵo de U.N.E.S.C.O.

Tiu kvartalo alkroĉiĝas al la monteto-deklivoj de Fourvière. Ĝi organiziĝas ĉirkaŭ tri religiaj konstruaĵoj:

La katedralo Sankta Johano, la plej malnova, kiu konservas romanikan absidon sed atestas tradician gotikan arton, entenas rimarkindan astronomian horloĝon kaj admirindan centran rozvitralon. Ĝia burbona kapelo estis konstruita en la XV-a jarcento.

La ĉarma romanika preĝejo Sankta Paolo, kun sia oktangula sonorilturo, siaj freskoj, datumantaj de 1840, prezentantaj

muzikistajn anĝelojn, kaj sia bonega akustiko, taŭgas por la koncertoj.

La preĝejo Sankta Georgo, estis konstruita en la XIX-a jarcento de Bosson, arkitekto de la baziliko de Fourvière. Ĉirkaŭ la preĝejo, la mezepokaj domoj estis larĝigitaj kaj plibeligitaj dum la XVI-a kaj XVII-a jarcentoj.

En 1960, la malnova Liono estis tre difektita, sed dank'al la ŝtato, la urbo, kaj la asocio "Renoviĝo de la malnova Liono", ĝi vere renoviĝis.